

Reč života - avgust 2017.

„Dobar je Gospod prema svima, i žalostiv na sva dela svoja“. (Ps 145, 9)

Ovaj psalam je pesma slave, proslava Carstva Božjeg koji vlada čitavom istorijom. To je carstvo večno i veličanstveno, ali se izražava u pravednosti i dobroti: više nalikuje očinskoj bliskosti nego moći nekog vladara.

Bog je glavni lik tog hvalospeva. On objavljuje svoju nežnost, preobilnu kao što je majčinska: On je milosrdan, milostiv, spor na srdžbu, bogat dobrotom, velik u ljubavi...

Božja dobrota očituje se prema izraelskom narodu, ali se širi na sve što je proizašlo iz Njegovih stvaralačkih ruku, na svakog čoveka i na sve stvoreno.

Na kraju Psalma autor poziva sve živo da se pridruži tom pëvu, da bi se u skladnom višeglasnom horu umnožilo Njegovo naveštavanje.

„Dobar je Gospod prema svima, i žalostiv na sva dela svoja“.

Sam Bog poverio je stvoreno marljivim rukama muškarca i žene, kao otvorenu „knjigu“ u kojoj je zapisana Njegova dobrota. Oni su pozvani da sarađuju u Stvoriteljevom delu, dodajući stranice pravednosti i mira, hodajući u skladu s Njegovim planom ljubavi.

Ali, nažalost, oko sebe vidimo mnoge rane često nanesene i bespomoćnim ljudima, kao i prirodnoj sredini. Razlog tome je ravnodušnost mnogih, egoizam i nezasitost onih koji iskorišćavaju veliko bogatstvo životne sredine samo za svoje interese i na štetu opšteg dobra.

Poslednjih godina u hrišćanskoj zajednici dolazi do nove svesti i osetljivosti prema poštovanju stvorenog. U tom pogledu možemo da podsetimo na brojne pozive uglednih osoba koje ohrabruju na otkrivanje prirode kao ogledala božanske dobrote i baštine čitavog čovečanstva.

Ovako se prošle godine izrazio Njegova Svetost, vaselenski patrijarh Bartolomej I u svojoj poruci prilikom Svetskog dana molitve za očuvanje stvorenog: „Traži se stalna budnost, formacija i podučavanje, tako da bude jasna veza današnje ekološke krize s ljudskim strastima [...] čiji je rezultat i plod kriza životne sredine koju proživljavamo. Jedini put je povratak na drevnu lepotu [...] umerenosti i askeze koje mogu da dovedu do razumnog upravljanja prirodnim okruženjem. Pohlepa u zadovoljavanju materijalnih potreba sa sigurnošću dovodi do duhovnog siromaštva čoveka, a ono podrazumeva uništavanje prirodnog okruženja.“[\[1\]](#)

A papa Franja u enciklici *Laudato si'* napisao je: „Briga za prirodu deo je načina života koji uključuje sposobnost za suživot i zajedništvo. Isus nas je podsetio da imamo Boga kao našeg zajedničkog Oca, i da nas to čini braćom i sestrama. Bratska ljubav može da bude samo besplatna. [...] Ta ista besplatnost navodi nas da volimo i prihvatamo vetar, sunce ili oblake, iako ne možemo da ih stavimo pod svoju

kontrolu. [...] Moramo iznova da osetimo da smo potrebni jedni drugima, da imamo zajedničku odgovornost za druge i svet, kao i da vredi biti dobar i čestit.“

Zato iskoristimo trenutke slobodne od radnih obaveza, ili sve prilike koje imamo tokom dana, da bismo usmerili pogled prema nebeskoj dubini, prema veličanstvenim planinskim vrhuncima i neizmernom moru, ali i prema maloj vlati trave iznikloj na ivici puta. To će nam pomoći da prepoznamo veličinu Stvoritelja – ljubitelja života i pronademo koren naše nade u Njegovoj beskrajnoj dobroti koja sve obuhvata i prati.

Za nas same i za našu porodicu odaberimo trezveni stil života, koji poštuje zahteve životne sredine i srazmeran je potrebama drugih ljudi, da bismo se obogatili ljubavlju. Dělmo dobra zemlje i rada sa siromašnijom braćom i svedočimo punoću života i radosti noseći nežnost, dobronamernost i pomirenje u svoje okruženje.

Leticija Magri

[!\[\]\(a870788d6ed9b8fd294b7654a8c8526b_img.jpg\)](#) Up. ekumenski patrijarh Bartolomej I, „Poruka za Svetski dan molitve za očuvanje stvorenog“, 1. septembar 2016.